

LLUIS ROURA

Font: www.lluisroura.com

Jo vaig arribar en aquest món un dia plujós ja entrada de fosc del dia 5 de desembre del 1943 a Sant Miquel de Campmajor, un poble del Pla de l'Estany. M'han explicat que el meu naixement fou prematur i molt complicat, sembla que era més de l'altre món que no pas d'aquest. Però qui obrà el miracle fou el metge de Mieres, qui amb el temps seria el meu entranyable amic el doctor Miquel Verdaguer. Sembla ser que jo, per sobreviure, necessitava indefectiblement una incubadora, però és clar això era cosa impossible en aquell temps i més en aquell lloc, una casa de pagès, La Casota, perduda entremig de camps i boscos i de camins intransitables.

En aquella situació in extremis, el Dr. Verdaguer primer de tot va agafar aigua i ell mateix va batejar-me pensant que em quedava poc temps de vida. Però aleshores en aquell precís moment, va aparèixer el geni del metge, el qual, per tal de solucionar la manca d'una incubadora, no se li va acudir altre cosa que anar al peu del galliner alçar-se cap el teulat, arrancar-ne quatre teules i escalfar-les a la vora del foc. Va embolicar-me amb cotofluix i agafant una de les teules m'hi va posar al damunt, i l'altre teula me la va posar sobre a tall de tapadora, i així alternant amb les altres teules sempre calentes, vaig passar-m'hi més d'una setmana fins a estar fora de perill, sense el talent del metge Verdaguer possiblement no hagués sobreviscut.

Jo em considero un pintor autodidacte encara que vaig fer dos cursos a Llotja a Barcelona, vaig rebre els consells de Fèlix Revello de Toro i Frederic Marés sense oblidar però els qui m'havien iniciat a la pintura el meu cunyat Ramon Turon, el pintor Joan de Palau, el doctor Miquel Verdaguer i el rector del poble Mn. Joan Prat el qual em donava classes d'història de l'art després de la missa dominical en l'època en què jo feia de pastor i treballava de pagès. Aleshores pinto el primer quadre La Casota la meva casa natal el 1960.

El 1963 m'instal·lo a Barcelona on conec molts pintors entre ells l'andalús Paco Toro, participo en exposicions i concursos, assolint el guardó més important en obtenir la Medalla d'Honor del Premi Pintura Comtessa de Barcelona que va entregar-me S.M. la Reina Sofia el 1981 a Madrid.

La meva primera exposició la faig a Vic el 1970 i després han estat moltes arreu de l'estat espanyol i de l'estranger com a la galeria Acquavella de Caracas, Basilea, Ginebra, El Portús, Cabestany, Brusel·les, Miami, Sant Petersburg (Rússia).

Molts són els llibres que he il·lustrat i la majoria editats per mi mateix; Els Pobles de l'Empordà de Montserrat Vayreda, Lluís Roura de Lluís Racionero, De la Cerdanya a l'Empordà de Francisco de Zamora, Camprodon, una vall del Pirineu de Baltasar Porcel i Mn. Julià Pasqual, Els aiguamolls de l'Empordà de Jordi Sargatal, L'Escala, imatge de tres segles de Lourdes Boix i Terra Santa, any 2000 en què vaig fer fins a cinc viatges a Israel i en són fruit també sis grans pintures exposades a l'església Parroquial de Santa Maria de Banyoles.

També són molts els viatges que he fet arreu del món per conèixer pinacoteques i museus, i en un llarg peregrinatge en cotxe de Califòrnia a Nova York vaig plantar el cavallet en ple desert d'Arizona per captar-ne el batec. O la

Polinèssia intentant plasmar les aigües maragdes d'aquells mars del sud.

Trobareu obra meva a llocs públics com he dit a l'església de Santa Maria de Banyoles, a l'església Parroquial de l'Escala, al Museu Olímpic de Lausanne, al Museu d'Art Estranger a Sofia (Bulgària), Al Museu de l'Empordà a Figueres, al Museu Mayte Spinola a Marmolejo (Jaen), al Museu del Futbol Club Barcelona.

Així mateix tinc obres escultòriques com Miratge Empordanès a la carretera Figueres-Roses, Columna Emporitana a l'Escala-Empúries, Pla de l'Estany, obra del Rotary Club Banyoles instal·lada a Mata-Porqueres. Aquestes obres han estat realitzades en mosaïc amb un treball conjunt amb l'artista-mosaïsta Arman Olivé Milian. I ara està en fase de realització un gran cub a Massanes (La Selva).

El 2004 vaig estar guardonat amb el premi Gironí de l'Any en cultura per votació popular, guardó convocat per l'Universitat de Girona i El Punt Diari. Ara després de dos anys d'intens i apassionant treball, junt a un escriptor de gran talent i categoria com és l'Antoni Morell i a l'entusiasme de la família Maestre-Cortadella, hem fet plegats aquesta obra que teniu a les mans Andorra, el cor dels Pirineus.

Lluís Roura actualment viu i treballa a l'Escala, a l'Alt Empordà.

